

Метою подання дисциплінарної скарги є встановлення порушень, які були допущені суддею Головка А.Б. при розгляді справи № 440/6688/25

Дії судді Головка А.Б. містять ознаки дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (безпідставне затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду справи протягом строку, встановленого законом).

Справа зареєстрована та розподілена 15 травня ц.р. Складність справи — 1.000 Суддя ухвалою від 28 травня 2025 року відкрив провадження у справі, призначив розгляд справи за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення сторін.

Відповідно до ст.171 КАС питання про відкриття провадження в адміністративній справі суддя вирішує протягом п'яти днів з дня надходження до адміністративного суду позовної заяви, а Перша Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя в рішенні від 11 листопада 2024 року № 3265/1дп/15-24 зазначала, що затримка суддею вирішення питання про відкриття провадження у справі може формувати склад дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Таким чином має місце несвоєчасне призначення справи до розгляду; справа надійшла до суду 15.05.25., а ухвала про відкриття провадження винесена 28.05.25.

Відповідно до частини шостої статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддя повинен додержуватися присяги.

Частиною сьомою статті 56 цього Закону визначено, що суддя зобов'язаний:

1) справедливо, безсторонньо та **своєчасно** розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства;

Нормами КАС України визначено, що основними засадами (принципами) адміністративного судочинства є, зокрема, розумність строків розгляду справи судом. Розумний строк – найкоротший строк розгляду і вирішення адміністративної справи, достатній для надання своєчасного (без невинуватих зволікань) судового захисту порушених прав, свобод та інтересів у публічно-правових відносинах.

Згідно з пунктом 11 частини першої статті 4 КАС України розумний строк – найкоротший строк розгляду і вирішення адміністративної справи, достатній для надання своєчасного (без невинуватих зволікань) судового захисту порушених прав, свобод та інтересів у публічно-правових відносинах.

Частиною другою статті 119 КАС України встановлено, що строк є розумним, якщо він передбачає час, достатній, з урахуванням обставин справи,

для вчинення процесуальної дії, та відповідає завданню адміністративного судочинства.

Статтею 262 Кодексу адміністративного судочинства України встановлюються «особливості розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження» де зазначено, що «підготовче засідання при розгляді справи за правилами спрощеного позовного провадження не проводиться. Якщо для розгляду справи у порядку спрощеного позовного провадження відповідно до цього Кодексу судове засідання не проводиться, процесуальні дії, строк вчинення яких відповідно до цього Кодексу обмежений першим судовим засіданням у справі, можуть вчинятися протягом тридцяти днів, а у **випадках**, визначених статтею 263 цього Кодексу, - **протягом п'ятнадцяти днів** з дня відкриття провадження у справі.

Конкретно у моєму **випадку**:

п1. Суд розглядає за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи (у письмовому провадженні) справи щодо:

пп2) оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг;

Із дня відкриття провадження у справі минуло більш ніж 80 днів, однак суддя, станом на день подання дисциплінарної скарги не ухвалив остаточного судового рішення.

Я намагався вирішити це питання без звернення до Вищої Ради правосуддя, але ніякої реакції на мої звернення — не отримав.

На мою думку, суддя Головка А.Б. не вжив належних та дієвих заходів забезпечення розгляду справи № 440/6688/25 упродовж розумного строку, у зв'язку із чим його необхідно притягнути до дисциплінарної відповідальності з підстав, передбачених пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: безпідставне затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду справи протягом строку, встановленого законом.

Огляд строків розгляду справ, розміщених в Єдиному державному реєстрі, свідчить про те, що з 16 червня 2025 року до 16 серпня 2025 року суддя Головка А.Б. під час розгляду інших адміністративних справ, що розглядаються за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи (у письмовому провадженні) ухвалив більше ніж 20 рішень у справах, які надійшли пізніше ніж моя (№ 440/6688/25).

До того ж в розкладі засідань на серпень та початок вересня (взято з сайту Полтавського окружного адміністративного суду) моя справа не зазначена.

Такі дії судді Головка А.Б. свідчать про вибірковий підхід до розгляду адміністративних справ, які перебували в його провадженні, та про порушення послідовного розгляду справ відповідно до черговості їх надходження та реєстрації в суді.

Оскільки до ухвалення судового рішення у справі № 440/6688/25 суддя Головка А.Б. не вчиняв ніяких процесуальних дій у цій справі для з'ясування обставин справи, то це свідчить про відсутність необхідності вчиняти такі дії. Водночас суддя Головка А.Б. продовжував розглядати адміністративні позови, які надійшли пізніше, ніж адміністративний позов у справі № 440/6688/25. Така бездіяльність істотно впливає на тривалість розгляду справи за межами розумного строку та засвідчує неналежне здійснення правосуддя і нехтування завданнями адміністративного судочинства.

Таким чином, дії судді Головка А.Б. слід кваліфікувати як невжиття суддею заходів щодо розгляду справи протягом строку, встановленого законом, що утворюють склад дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», та є підставою дисциплінарної відповідальності судді.